

Dosarul nr. 3ra-532/22
2-20011782-01-3ra-11052022

Prima instanță: Judecătoria Hâncești, sediul Ialoveni (jud: D. Corlăteanu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Bostan, V. Negru, G. Dașchevici)

Î N C H E I E R E

15 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Nicolae Craiu
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului depus de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului orășenesc Ialoveni, terț Gheorghe Luca cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ,

împotriva deciziei din 14 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul depus de Oficiul Teritorial Chișinău a Cancelariei de Stat împotriva hotărârii din 25 mai 2021 a Judecătoriei Hâncești, sediul Ialoveni

c o n s t a t ă :

La data de 25 septembrie 2019 Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului orășenesc Ialoveni, prin care a solicitat anularea deciziei nr. 04/35 din 18 iulie 2019 „Cu privire la transmiterea în proprietate a lotului de pe lângă casă”.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamantul Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a indicat că, în temeiul art. 14 alin. (2) din Legea nr. 1543-XIII din 25 februarie 1998 cadastrului bunurilor imobile, art. 14 alin. (2) din Legea nr. 436-XV din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, Consiliul orășenesc Ialoveni a adoptat la 18 iulie 2019 decizia nr. 04/35 „Cu privire la transmiterea în proprietate a lotului de pe lângă casă”, prin care a decis transmiterea în proprietate privată a lotului de pe lângă casă cu nr. cadastral xxx cu suprafața de 0,06 ha, amplasat în intravilanul or. Ialoveni, str. Xxx, 16, conform dosarului cadastral

anexat. S-a pus în sarcina Primăriei oraşului Ialoveni eliberarea titlului de autentificare a dreptului de deţinător al terenului.

Reclamantul a menţionat că, în conformitate cu art. 64 din Legea nr.436 din 28 decembrie 2006 privind administraţia publică locală, Oficiul Teritorial Chişinău al Cancelariei de Stat a efectuat un control sub aspectul legalităţii deciziei şi a stabilit că actul contestat contravine prevederilor legislaţiei în vigoare.

Astfel, în temeiul art. 68 din Legea nr. 436-XV din 28 decembrie 2006 privind administraţia publică locală, Oficiul Teritorial Chişinău al Cancelariei de Stat prin notificarea nr.1304/OT4-706 din 08 august 2019 a solicitat abrogarea deciziei contestate, ca fiind emisă contrar legii.

Reclamantul a evidenţiat că, Consiliul orăşenesc Ialoveni în şedinţa ordinară, prin decizia nr. 05/06/01 din 06 septembrie 2019 a respins notificarea nr.1304/OT4-706 din 08 august 2019, decizia fiind expediată pentru cunoştinţă Oficiului Teritorial Chişinău al Cancelariei de Stat la data de 17 septembrie 2019.

Reclamantul a subliniat că decizia nominalizată este una ilegală, deoarece conform datelor din Registrul bunurilor imobile, terenul menţionat a fost înregistrat în temeiul art. 61 din Codului funciar, iar construcţia conform căreia este transmis terenul ca lot de pe lângă casă, nu este înregistrată.

În acelaşi context, reclamantul a relatat că la materialele prezentate nu se regăseşte niciun înscris care ar confirma dreptul de proprietate al administraţiei publice locale asupra bunului imobil indicat în decizie.

Reclamantul a accentuat că, în temeiul art. 23 alin. (3) din Legea nr. 29 din 05 aprilie 2018 privind delimitarea proprietăţii publice, bunurile imobile, inclusiv terenurile înregistrate în Registrul bunurilor imobile în folosul Republicii Moldova sau al unităţii teritorial-administrative, în lipsa documentelor care confirmă dreptul de proprietate, se supun delimitării în conformitate cu prevederile prezentei legi.

Totodată, reclamantul a indicat că art. 11 din Codul funciar, reglementează că autorităţile administraţiei publice locale atribuie cetăţenilor terenuri fără plată, eliberându-le titluri de proprietate. Trec în proprietatea cetăţenilor sectoarele de teren ocupate de case, anexe gospodăreşti şi grădini care li s-au atribuit în conformitate cu legislaţia.

Reclamantul a evidenţiat că în corespundere cu art. 14 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006 privind administraţia publică locală, consiliul local administrează bunurile domeniului public şi ale celui privat ale satului (comunei), oraşului (municipiului).

Mai mult, reclamantul a specificat că speţei îi sunt aplicabile şi prevederile art. 334 din Codul civil, care stipulează că actul juridic care contravine normelor imperative este nul, iar încălcarea acestora duce la nulitatea actului.

Prin încheierea din 14 iulie 2020 a Judecătoriei Hânceşti, sediul Ialoveni, a fost atras în proces, în calitate de terţ Gheorghe Luca (f.d. 94-95, Vol. I).

Prin încheierea din 13 noiembrie 2020 a Judecătoriei Hânceşti, sediul Ialoveni, în baza art. 192 alin. (2) şi 199 alin. (1), (3) din Codul administrativ, a fost declinată competenţa de la examinarea prezentei cauze, în favoarea judecătorului specializat în materie de contencios administrativ. Cauza nr. 3-4/20 a fost remisă preşedintelui Judecătoriei Hânceşti, pentru redistribuire, prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, judecătorului specializat în materie de contencios administrativ, pentru examinare (f.d. 108-109, Vol. I).

Prin încheierea din 13 noiembrie 2020 a vicepreședintelui Judecătoriei Hâncești, a fost dispusă redistribuirea cauzei nr. 3-4/20, aleatoriu, prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, judecătorului specializat în materie de contencios administrativ, pentru examinare (f.d. 110, Vol. I).

Prin hotărârea din 25 mai 2021 a Judecătoriei Hâncești, sediul Ialoveni, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului orășenesc Ialoveni, terț Gheorghe Luca privind anularea pct. 1 din decizia Consiliului orășenesc Ialoveni nr.04/35 din 18 iulie 2019 „Cu privire la transmiterea în proprietate a lotului de pe lângă casă” (f.d. 138, 145-155, Vol. I).

La data de 27 mai 2021, prin intermediul oficiului poștal, Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a depus apel împotriva hotărârii din 25 mai 2021 a Judecătoriei Hâncești, sediul Ialoveni (f.d. 142-144, Vol. I).

Hotărârea motivată din 25 mai 2021 a Judecătoriei Hâncești, sediul Ialoveni a fost notificată Oficiului Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat la data de 03 iunie 2021, prin intermediul oficiului poștal, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție nr. DS8001630576AS, anexat la actele cauzei (f.d. 157, Vol. I).

La data de 25 iunie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a prezentat motivarea apelului împotriva hotărârii din 25 mai 2021 a Judecătoriei Hâncești, sediul Ialoveni, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii primei instanțe și pronunțarea unei noi decizii privind admiterea integrală a cererii de chemare în judecată (f.d. 207-209, Vol. I).

Astfel, instanța de apel întemeiat a considerat ca fiind depus în termen apelul Oficiului Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva hotărârii din 25 mai 2021 a Judecătoriei Hâncești, sediul Ialoveni.

Prin decizia din 14 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul depus de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat (f.d. 11, 12-23, Vol. II).

Pentru a pronunța această decizie, instanța de apel a relevat că decizia Consiliului orășenesc Ialoveni nr. 04/35 din 18 iulie 2019 „Cu privire la transmiterea în proprietate a lotului de pe lângă casă” a fost aprobată în temeiul prevederilor Legii nr. 1543-XIII din 25 februarie 1998 cadastrului bunurilor imobile și în temeiul art. 14 alin. (2) din Legea nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, a materialelor anexate și avizelor pozitive ale comisiilor consultative de specialitate.

În acest context, instanța de apel a indicat că potrivit art. 3 alin. (2) din Legea nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, autoritățile administrației publice locale beneficiază de autonomie decizională, organizațională, gestionară și financiară, au dreptul la inițiativă în tot ceea ce privește administrarea treburilor publice locale, exercitându-și, în condițiile legii, autoritatea în limitele teritoriului administrat.

Subsidiar, instanța de apel a reținut că art. 14 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, statuează că pornind de la domeniile de activitate ale autorităților administrației publice locale de nivelul întâi stabilite la art. 4 al Legii privind descentralizarea administrativă, consiliul local realizează următoarele competențe: decide atribuirea și schimbarea destinației terenurilor proprietate a satului (comunei), orașului (municipiului), după caz, în condițiile legii.

Instanța de apel a învederat că în temeiul deciziei Comitetului Executiv al RSSM nr. 9 din 25 septembrie 1991 lui Gheorghe Luca i-a fost atribuit terenul pentru construcția casei de locuit individuale, cu suprafața de 600 m.p. pe str. Xxx, 16. S-a obligat Gheorghe Luca în termen de o lună de zile să primească de la arhitectul-șef al raionului, proiectul de construire a casei de locuit individuale. A fost avertizat Gheorghe Luca că pe terenul atribuit se interzice edificarea anumitor construcții, până la obținerea documentației de proiect. (f.d. 55, Vol. I)

Instanța de apel a menționat că, terțul Gheorghe Luca manifestând intenția de a primi în proprietate terenul aferent casei de locuit, s-a adresat cu cerere la administrația publică locală, solicitând inclusiv și eliberarea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren.

Instanța de apel a notat că, prin pct. 1 al deciziei Consiliului orășenesc Ialoveni nr. 04/35 din 18 iulie 2019 „Cu privire la transmiterea în proprietate a lotului de pe lângă casă”, administrația publică locală a decis transmiterea în proprietate privată a lotului de pe lângă casă cu nr. cadastral xxx, amplasat în intravilanul or. Ialoveni din str. Xxx, 16, cu suprafața de 0,06 ha, conform dosarului cadastral anexat, și s-a pus în sarcina Primăriei or. Ialoveni eliberarea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren (f.d. 5, Vol. I).

În acest context, instanța de apel a subliniat că inițial în anul 1991 lui Gheorghe Luca i-a fost atribuit un teren, cu o anumită suprafață, fără a i se acorda un număr cadastral, iar ulterior, în anul 2019 i-a fost transmis în proprietate privată lotul de pe lângă casă, cu aceeași suprafață indicată inițial, și anume, 0, 06 ha, pe aceeași stradă și din aceeași localitate.

Mai mult, instanța de apel a accentuat că argumentul Oficiului Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat precum că, administrația publică locală nu poate transmite terenul în proprietate în mod repetat, nu poate fi reținută și urmează a fi respinsă, deoarece existența casei individuale de locuit pe terenul atribuit terțului, servește drept temei legal pentru dobândirea dreptului de proprietate asupra terenului pe care este construită casa de locuit individuală. Or, transmiterea terenului în proprietate privată, are loc doar după materializarea construcției propriu zise a casei de locuit individuale.

Instanța de apel a menționat că prima instanță corect a statuat că, actul administrativ individual emis, în partea pct. 1 contestat este întemeiat, or, terțul Gheorghe Luca a prezentat suficiente probe Consiliului orășenesc Ialoveni în vederea posedării, folosirii și administrării bunului imobil litigios de către Gheorghe Luca, ultimul achitând impozitele pe bunurilor imobiliare, fapt confirmat prin chitanțele eliberate în acest sens. (f.d. 81, 82, Vol. I).

Instanța de apel a menționat că Consiliul orășenesc Ialoveni, adoptând decizia nr.04/35 din 18 iulie 2019 „Cu privire la transmiterea în proprietate a lotului de pe lângă casă”, în partea contestată, s-a ghidat de condițiile instituite prin Legea nr. 1543 din 25 februarie 1998 cadastrului bunurilor imobile, art. 14 alin. (2) din Legea nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, fapt ce a condiționat transmiterea în proprietate privată a lotului de pe lângă casă, cu nr. cadastral xxx, amplasat în intravilanul or. Ialoveni din str. Xxx, 16, cu suprafața de 0,06 ha, conform dosarului cadastral anexat.

Instanța de apel a relevat că art. 35 alin. (1) din Legea nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, prevede expres că înscrierea

dreptului de proprietate asupra construcției se face după înscrierea dreptului de proprietate asupra terenului.

Instanța de apel a indicat că, prin procesul-verbal de recepție finală a casei de locuit individuale în or. Ialoveni, str. Xxx, 16, supus înregistrării la 23 noiembrie 1998 și aprobat prin hotărârea Primăriei or. Ialoveni la 12 octombrie 1998, tertului Gheorghe Luca i-a fost recunoscut dreptul de proprietate asupra casei de locuit de pe str. Xxx, 16 și a fost supusă înregistrării casa de locuit individuală pe terenul cu suprafața de 0,06 ha, însă Gheorghe Luca nu a purces la perfectarea și înregistrarea dreptului de proprietate asupra terenului în Registrul bunurilor imobile, pe care este amplasată casa de locuit individuală din motiv că, se afla peste hotarele țării, însă înscrisurile anexate la materialele cauzei denotă că, dânsul a depus eforturi în vederea păstrării și protejării bunului imobil, prin instituirea pazei imobilului cu mijloace tehnice de semnalizare, prin plata pentru energia electrică și servicii de telecomunicații (f.d. 70-88, Vol. I).

Instanța de apel a indicat că prevederile art. 6¹ din Codul funciar, introdus prin Legea nr.1006-XV din 25 aprilie 2002, în vigoare din 06 iunie 2002, sunt inaplicabile speței, or, după cum a fost menționat anterior, terenul respectiv a fost atribuit în proprietate lui Gheorghe Luca prin decizia Consiliului orășenesc Ialoveni nr. 2 din data de 15 septembrie 1991. Ulterior proprietarul a obținut actele necesare și a edificat construcțiile capitale: casa de locuit individual, terasele și beciul, care prin procesul -verbal de recepție finală cu nr. 57 din 02 octombrie 1998, a fost înregistrat în Registrul bunurilor imobile cu nr. 2444 la data de 23 noiembrie 1998. Astfel, instanța de apel a apreciat ca fiind neîntemeiat argumentul Oficiului Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat în partea ce ține de faptul că lotul de teren cu nr. cadastral xxx nu ar conține construcții sau construcțiile nu ar fi înregistrate.

La data de 21 aprilie 2022, prin intermediul oficiului poștal, Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a depus recurs împreună cu motivarea recursului împotriva deciziei din 14 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii privind admiterea integrală a cererii de chemare în judecată depuse de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat (f.d. 29-31, Vol. II).

În susținerea recursului Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată prin faptul, că au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material și procedural, totodată, nu au fost constatate și elucidate pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, probele fiind apreciate eronat.

Recurentul a menționat că instanța de apel nu a luat în considerare faptul că fiind verificată legalitatea deciziei Consiliului orășenesc Ialoveni nr. 04/35 din 18 iulie 2019 „Cu privire la transmiterea în proprietate a lotului de pe lângă casă”, s-a constatat că, consiliul local prin decizia sa a transmis în proprietate lotul de pe lângă casă, cu nr. cadastral xxx, amplasat în intravilanul or. Ialoveni din str. Xxx, 16 cu suprafața de 0,06 ha lui Gheorghe Luca.

Recurentul a relevat că în rezultatul examinării materialelor, care au stat la baza adoptării deciziei contestate sa stabilit că, conform datelor din Registrul bunurilor imobile, terenul cu nr. cadastral xxx este înregistrat în temeiul art.6¹ din Codul funciar ca proprietate a Primăriei or. Ialoveni, iar construcția conform căreia este transmis terenul ca lot de pe lângă casă, nu este înregistrată.

Recurentul a indicat că, în referința sa, Consiliul orășenesc Ialoveni a prezentat dovezi, care demonstrează că la data de 25 septembrie 1991, prin decizia sovietului orășenesc Ialoveni terțului Gheorghe Luca i s-a atribuit teren cu suprafața de 600 mp, pentru construcția casei de locuit pe str. Xxx, 6, fapt confirmat și prin procesul-verbal din 15 septembrie 1991 al ședinței Consiliului orășenesc Ialoveni.

În acest context, recurentul a relevat că prin pct. 1 din decizia nr. 04/35 din 18 iulie 2019 „Cu privire la transmiterea în proprietate a lotului de pe lângă casă”, Consiliul orășenesc Ialoveni, a atribuit în mod repetat, cu titlu gratuit și fără licitație terenul cu nr. cadastral xxxx, ceea ce încalcă grav prevederile art. 11 din Codul funciar.

Astfel, recurentul a învederat că Consiliul orășenesc Ialoveni a atribuit în proprietatea lui Gheorghe Luca un teren, care deja este în proprietatea acestuia de aproape 30 de ani, ceea ce încalcă dreptul proprietarului la inviolabilitatea proprietății sale private, garantate prin art. 46 din Constituția Republicii Moldova. Or, Consiliul orășenesc Ialoveni ar fi trebuit să elibereze titlu de autentificare a dreptului deținătorului de teren în baza actelor, care confirmă dreptul de proprietate asupra acestui teren, fără să atribuie acest teren în mod repetat.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Iar, conform art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 14 decembrie 2021, însă date despre notificarea dispozitivului deciziei nominalizate Oficiului Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat de către instanța de apel, nu sunt anexate la actele cauzei.

Decizia motivată din 14 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată Oficiului Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat, prin intermediul oficiului poștal, la data de 01 aprilie 2022, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție nr. DS8006532662AS, anexat la actele cauzei (f.d. 28, Vol. II).

La data de 21 aprilie 2022, prin intermediul oficiului poștal, Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a depus recurs împreună cu motivarea recursului împotriva deciziei din 14 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii privind admiterea integrală a cererii de chemare în judecată depuse de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat (f.d. 29-31, Vol. II).

Astfel, recursul depus de către Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva deciziei din 14 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, este în termen.

La data de 11 mai 2022 Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Consiliului orășenesc Ialoveni și terțului Gheorghe Luca copiile recursului depus de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței (f.d. 38, Vol. II).

Prin referința depusă la data de 23 mai 2022, Consiliul orășenesc Ialoveni a solicitat respingerea recursului ca fiind inadmisibil și neîntemeiat (f.d. 40-43, Vol. II).

Examinând admisibilitatea recursului depus de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat în raport cu actele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele motive.

Conform art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu art. 246 alin. (2) din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține, că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise [*Golder vs Regatul Unit*,

§38; *Stanev vs Bulgaria (MC)*, §230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere [*Luordo vs Italia*, §85]. Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel [*Levages Prestations Services vs Franța*, §45]. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem [*Botten vs Norway*, 19 februarie 1996, *Reports 1996-1*, p. 141, § 39]. La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 [*a se vedea Helmers vs Suedia*, 09 octombrie 1991, § 31, *Seria A*, nr. 212-A].

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Nicolae Craiu

Nina Vascan